

EPITAPHIUM

CAROLI

VI. ex Libr. Epigram.
J. J. de R. J. & M. D.

Sta
Viator!
Inspice
Tumulum,
lege
Epilogum:
sub

Hoc marmore
requiescit

Serenissimæ, & Gloriosissimæ
Domûs Austriacæ
Stirpis masculinæ Habsburgicæ
Ultimus

CAROLUS

VI.

Augustissimus, & Invictissimus
Romanorum Imperator,
Germaniæ, Hispaniæ, Hungariæ, &
Bohemiæ Rex potentissimus &c.

nec

nec mirare
post cognominem
V.

Dominatûs Austriaci
limites nullum extendisse latiûs.

Huic
intra jactum teli Athesis, &
Padus, Boetis, & Iberus, Rhenus, ac
Danubius, ipseque Oceanus constiterat.
Sedit in forti arcus ejus.

Genes. 49. v. 24.

Solem enim nactus erat lucinum in
sagittario Anno Domini MDCLXXXVI.

Cujus
manus docuerat DEUS ad prælium, &
posuerat ut arcum æreum brachium ejus.

Psalms. 17. v. 35.

Fortitudinem, & constantiam ejus
Inter elementorum conspirantium pugnas,
Inter hostium Barcellonæ mœnia
igne ac ferro gravissimè quatientium furias
semper invictam:

Per effractos Barcellonæ, Gibraltaris, ur-
biumque plurimarum muros,
per dejectos non uno prælio Gallo-His-
panorum cuneos:

Tur-

Turcarum multivarias clades
Victricem multoties
fama vulgaverat.

Occiduô

Illachrymanti Germaniæ
felicitatis suæ sole Josepho
erat Hic unicè superstes

Austriaci sanguinis

Phœbus :

à mari Hesperio reversus

Resumpsit Orientem, cui cessus Occidens
obtigerat.

Veruntamen, qui ex calidissimo Hispaniæ
climare amore boni publici totus
æstuans sol advenerat in Germaniam,
orbemque nubibus belli circumfusum
invenerat, opportunè è nubibus eluctatus
protulit armorum & Majestatis suæ
splendorem, & exultantibus inter ad-
versa (quæ Germaniæ involverant Hori-
zontem) tandem Rastadii erexit arcum
Pacis.

In eoque collocavit servatam Augusti
Diadematis, ac Germanici nominis gloriam,
ut arcu illius intento, & latentibus
etiam in pharetrâ sagittis Barbaræ sibi nationes
pertimescerent.

Ele-

Electus Francofurti ad Mœnum
sole in librâ existente
Anno Domini MDCCXI.

Imperavit
qua
Pater Patriæ
amantissimus,
qui
aut nunquam nasci debuisset, aut
nunquam mori.

Ast
dum mors etiam
Regibus imperat,
eidem
Diem dixit,
Anno quô
Viennæ in Austriâ naturali,
beatâque morte in Domino piè
& sanctè obdormivit
MDCCXL.

Reliquitque nobis semèn
In Serenissimâ & Potentissimâ suâ filiâ
Mariâ Theresiâ,
nata Anno 1717. sole Majestatem suam
exhibente in signo tauri,
ut nimirum
denuò labanti succollaret
Europæ.

Faxit

Faxit Deus,
ut in millia crescat

&

In signo Crucis Hierosolymitanæ &
Ungariæ coadunatæ Vincat.

Memoriale
ad tumulum

ejus,

Parca volens Carolo vitæ præscindere
filium,

Hos Capiti assistens edidit ore sonos.
Corpore te solvam, tua sed monumenta ma-
nebunt:

Namque horum potui juris habere nihil.
Forteque certamen dum dat sapientia natæ,
Hæc hostes etiam vincere in orbe dabit.

II.

Hic caput in terras humile incurvate potentes,
Imperium in Reges mors quia sæva tenet.
Pan calamos frangat, frangat Germanus
Apollo

Plecten & absistat sollicitare chelyn:
Non parcat lacrymis suspiria longa ciendo,
Austriaci lugens Teutona turba chori,
Mortuus est Carolus! mors ultima linea
rerum:

Sextus & Augustus nomen ad astra tulit.

Quin-

Quinque Deo reddens totidem centena re-
cepit ;

Vivus enim fuerat , jam modo *Divus* erit.
Nempe tot est gradibus melior fors illa su-
perna,

Quot distant numeris verba notata suis.
In patriam rediit , nos in tristi orbe reliquit :
Hunc tenet aula nitens , nos lacrymosa dies.
Regnavit vivus , regnat super æthera divus :
Intravit Domini gaudia vera sui.
Hinc equidem faveo Carolo cœlestia regna,
At mihi condoleo , qui sine Patre gemo.

